

SINIFTAN TAŞAN ÖYKÜLER

KÜTÜPHANECİLİK KULÜBÜ
2023-2024

İÇİNDEKİLER

TARİHE YOLCULUK

BABAMIN KUKLALARI

SAD CHİLD

KİTTY

TATLI YOLCULUK

DAHA İYİ BİR DÜNYA

HASTANE

LIANIN DÜNYASI

TUHAF BİR GECE

SIRA SİZDE

HİKAYE TAMAMLAMA

ŞİİR YAZALIM

RESMİN ANLATTIKLARI

SAYFA 1

SAYFA 2

SAYFA 3

SAYFA 4

SAYFA 5

SAYFA 6

SAYFA 7

SAYFA 8

SAYFA 9

SAYFA 10

SAYFA 11

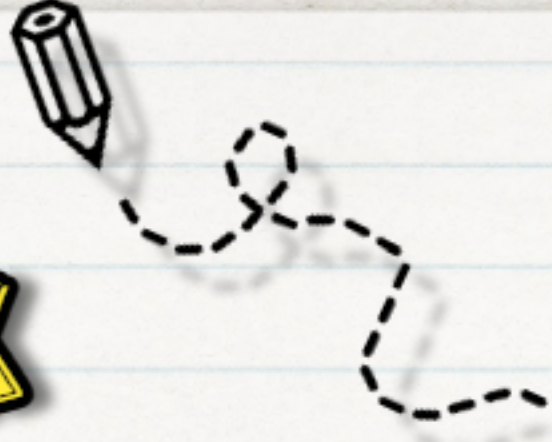
SAYFA 12

SAYFA 13

ESER İÇERİSİNDEKİ HİKÂYE GÖRSELLERİ YAPAY ZEKA UYGULAMASI İLE BİZİM TARAFIMIZDAN OLUŞTURULMUŞTUR.

TARİHE YOLCULUK

Merhaba, ben Yavuz. Ben Hititlerin başkenti Hattuşaş'ta yaşıyorum. Burada "anal" adını verdiğimiz yıllıkları yazıyoruz. Böylece yaşanan olayları kayıt altında tutuyoruz. Geçenlerde devletimiz Suriye hakimiyeti için bir ordu hazırlayarak bölgeye gönderdi. Çok heyecanlıyım.

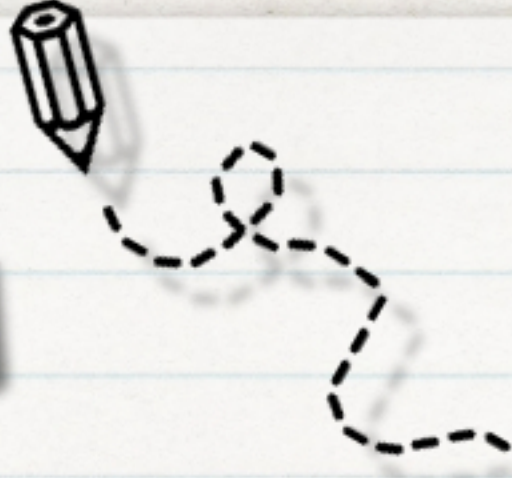
Bir süre sonra gelen haber ile savaşı iki tarafın da kazanamadığını ancak aralarında bir antlaşma yaptıklarını öğrendik. Antlaşmanın adı Kadeş idi. Bu aynı zamanda bu tarihte bilinen ilk yazılı antlaşma oldu.

Bizim yaşadığımız yerde şehrin girişinde bir aslanlı kapı var. Gerçekten görmenizi isterdim. Çok ihtişamlı ve hayret uyandırıyor. Şehre girdiğinizde sizi kalabalık ve samimi bir hayat karşılıyor. İnsanlar burada uyum içinde yaşıyorlar. Aynı zamanda devletimiz yaşadığımız dönemde Anadolu'daki en güçlü devlettir. Ayrıca burası bir imparatorluk.

Size burada bir günümü nasıl geçirdiğimden de bahsetmek istiyorum. Sabah erkenden uyanırım. Ailemle birlikte tarlaya giderim ve öğle sıcağına kadar burada çalışırız. Bazen buradaki arkadaşlarımla mola verdiğimizde taş oyunları oynarız. Öğleden sonra ev yapımında çalışmak için yaşadığımız yere geri döneriz. Akşam annemden izin alabilirsem yine evimizin yakınında arkadaşlarımla oyun oynamaya çıkarım. Genellikle tahılla yapılan hafif sulu yemekleri ve ateşte pişirilen buğday ekmeğini yeriz. Belli zamanlarda eğlenceler olur, onlara katılırız. Sizlere tarihin bu bölümünden sevgilerimi iletiyorum, dilerim meraklarınızı gidermişimdir.

YAVUZ MEYDAN
5-C

BABAMIN KUKLALARI

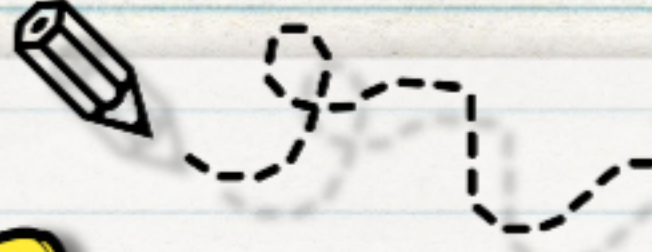

O sabah dolabımın kapağını açıp kukla koleksiyonuma bir göz attım. Aslında benim koleksiyonum bile değildi. Babamındı. Bana hep "Yaşlanıp vefat ettiğimde bunlara sen bakıp işimi devralacaksın. Ailemizin kuklacılık geleneğini devam ettireceksin" derdi. Eh... Bazı şeyler beklenmedik zamanlarda yaşanabiliyormuş. Babamın cenazesinde hiç ağlamadım. Ona zaten pek de hayran değildim. Çocukken kukla koleksiyonunun önünden bile geçsem gözümün yaşına bakmaz, beni durmadan azarlardı. Ayrıca annem de ben de bilirdik ki evde yangın çıksa babam bizden önce kuklalarına koşardı.

Nihayet kendimi derin düşüncelere dalmaktan son anda kurtardım. Dolabın kapağını öfkeyle kapattım. Asla bir kuklacı olmayacaktım. Asla... Birkaç saat sonra hepsini bir kutuya doldurup arabaya attım ve ormana doğru sürdüm. Sonunda bir açıklık buldum. Hızlıca arabadan indim ve bir ateş yakmaya koyuldum. Alevler istediğim kıvama geldiğinde tüm kuklaları üstüne fırlattım. Tüm işlem bitip öfkem biraz da olsa durulduğunda yaktığım ateş söndürüp eve döndüm. Akşam olmak üzereydi. Annem uyuyordu. Odama girip yatağa uzandım. Sırtüstü yatarken yavaşça gözlerimi kapattım. Bir anda görüntüde bir kukla belirdi. Buna yemin edebilirim. Aniden panikle gözümü açıp istemsizce etrafa baktım. Hiçbir şey yoktu. Sonra uyku öyle bastırdı ki dalıp gittim. Rüyamda kuklalar gördüm. İlerleyen günlerde de gerçekten oyuncakçılarda, parklardaki çocukların evlerinde, gittiğim tiyatronun duvarında... Yani bir anıyla vedalaşmak için onu yakmak yetmiyormuş. İçimizde yer eden şeyler hayatımız boyunca bize kendilerini hatırlatıyormuş. Çocukken öfkeme sebep olan o kuklalar zamanla babamın bir yerlerden göz kırpması gibi gelmeye başladı bana. Sonrası tebessüm ve çocuksu hisler...

SUMRU AKYÜZ
6-D

SAD CHILD

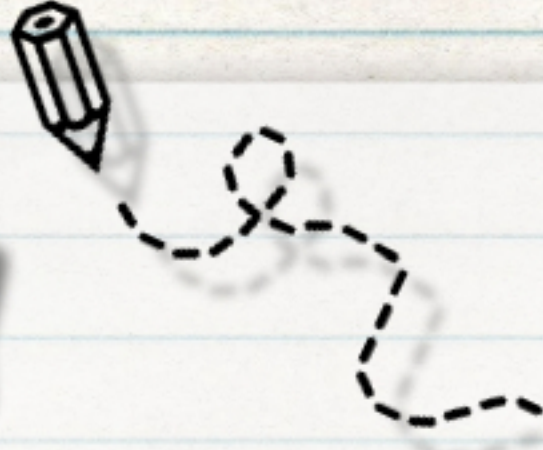

Sad Child'in gerçek adı Sally. Sally on yaşında bir kız. Annesi çok küçükken onu maddi durumu olmadığı için çocuk yurduna bırakmak zorunda kalmıştı. Sally en az 6 yıldır oradaydı ve orada başına gelen zorbalıklardan kurtulmak istiyordu. Bir akşam arkadaşları Georgina ve Luly ile kaçma planı yaptılar. Bir sonraki günün gecesinde oradan kaçacaklardı. Gece olduğunda ve herkes uyduğunda sessizce koridora çıktılar. Koridorda bekleyen gece bekçisinin dikkatini dağıtmak için ufak bir düğmeyi yerden koridora doğru fırlattılar. Bekçi bir anda sesin geldiği tarafa yöneldi. Bu sırada Sally ve arkadaşları sessiz ama hızlı adımlarla bir alt kata indirler. Burada da bir görevli vardı. Aynı taktiği uygulayarak zemin kata ulaştılar. Tam arka taraftaki büyük kapıya yönelecekken görevlilerden birinin bağırarak onlara doğru koştuğunu gördüler. Hızlıca kapının kulpunu döndürerek demir kapıyı araladılar ve bahçeye doğru koşmaya başladılar. Bahçe duvarının arkasındaki yoldan geçen bir araba sesi duydular ve duvara doğru hızlıca tırmanarak arabanın dikkatini çekmeye çalıştılar. Araba aniden durdu ve içinden bir kadın indi. Arkalarından koşan güvenlik görevlisi çok yaklaşmıştı. Bu sırada orada kendilerine yapılan zorbalıklarla ilgili yazmış oldukları yazıların yer aldığı kâğıdı Georgina kadına uzattı. Kadın kâğıdı aldı ve hayretler içerisinde çocuklara baktı. Arkadan yetişen görevliler Sally ve arkadaşlarını apar topar duvardan çekerek indirdiler ve binaya doğru sürüklediler.

Arabanın önünde öylece kalan kadın kâğıdı açıp okudu ve çocukların yazdıklarına inanamayarak hemen polise koştu. Ertesi gün yurdun önünde yüzlerce aile ve polis yurt görevlilerini protesto etmek ve onları tutuklamak için birlik olmuş hâlde bekliyordu. Gereken yapıldı ve çocuklar istediklerine kavuştu. Aralarından bazılarını daha sonra iyi kalpli aileler evlat edindi. Sally bu olay nedeniyle daha sonra yurda atanan görevliler tarafından mizahi bir yorumla "Sad Child" olarak anılmaya başlandı. Onun bu cesareti iyi niyetli yeni görevlilerin takdirlerini topluyordu.

CEYDA GÜL
5-C

KITTY

Klasik bir pazar günüydü. Her günkü gibi yine yumağımla oynuyordum. Fakat oynamam bitmeden kapı çalmıştı ve ben bundan hiç hoşlanmamıştım. Başka bir seçeneğimin olmadığını düşünerek kapıya baktım ancak kimse yoktu. Hiçbir şey anlamadan sinirli bir şekilde yumağıma giderken yumağımın orada olmadığını fark ettim. Sinirden bulunduğum apartmanı yıkmamak için kendimi zor tuttum. Yumağımı kimin aldığını bulmak için "kim", "nasıl" ve "ne zaman" sorularını kendime sorarak kedilerin özel gücünü kullandım. Odamın açık penceresinden baktığımda siyah beyaz ve palyaço benzeri bir kedinin odama ışınlanıp ben kapıya yönelmeden iki dakika önce topumu aldığını gördüm. Hemen dışarıya fırladım ve topu almaya çıktım. Bildiğim kadarıyla kedilerin ışınlanma özelliği en fazla 10 metre ve saatte bir defa kullanılabiliyor. Kedi buralarda bir yerlerde olmalıydı... Çok geçmeden kedi gibi düşünerek tüm seslere kulak kabarttım ve yakınlardan yumağımın sürtünme sesine benzer bir ses duydum. Sese doğru yürüdüğümde sokağın köşesini döndüm ve açık garaj gibi bir yerde duran en az yüz kişiyle karşılaştım. Onlara hemen top yumağımı sordum. Bir anda herkes gülmeye başladı ve sinirim iyice tavan yaptı. Rastgele orada, yerde bulunan eşyaları tekmelemeye ve bağırmaya başladım. Herkes şaşkınlık içerisinde bana bakıyordu. Kimileri üstüme yürümek istiyor, kimileri deli olduğumu iddia eden cümlelerle diğerlerini durdurmak istiyor, kimileriye kahkahalarını iyice yükseltiyordu. Tam bu sırada büyük bir gümbürtü koptu ve garajın içindeki hurda eşyaların hepsi domino etkisiyle birbirinin üzerine doğru devrilerak yerle bir oldu. Orada bulunan benimle birlikte yüz bir kişinin tamamı eşyalara dehşetle bakarken ayaklarımızın dibinden tiz ve alaycı bir ses yükseldi: "Miyaauuvff!" Siyah beyaz, ukala kedi patisinin dibinde duran yün yumağı topu eğilip burnunun ucuyla kendinden uzağa, bize doğru yuvarladı ve hepimize içinden güldüğüne emin olduğum bir jest ile kuyruğunu havada dans ettirerek usulca oradan uzaklaştı. Biz de arkasından bakan iki yüz, iki hayret dolu göz olarak orada durmuş ve şimdi ne yapacağımıza karar vermeye çalışıyorduk...

ALİ EMİR TAŞ-KUZEY TÖZÜNER
7-A

TATLI YOLCULUK

Merhaba Sevgili Günlük,

Öğretmenimiz dün bize bir gezinin izin kâğıdını vermişti. Bir çikolata fabrikasına gidecektik. Bugün o geziye gittik. Oradaki çalışan anlatmaya başladı:

"Çikolatayı İspanyollar Amerika'da keşfetti. Yapımına gelirsek, istenmeyen yağlar işte bu tankın içinde eritilir. Ardından hepsi 6 cm olacak şekilde şeritler hâlinde kesilir. Çikolata banyosunun ardından sıcaklıkları dengelensin diye soğuma aşamasına geçilir ve en son yine makineler aracılığıyla paketlenir. En son paketin üstüne son tüketim tarihi yazılır."

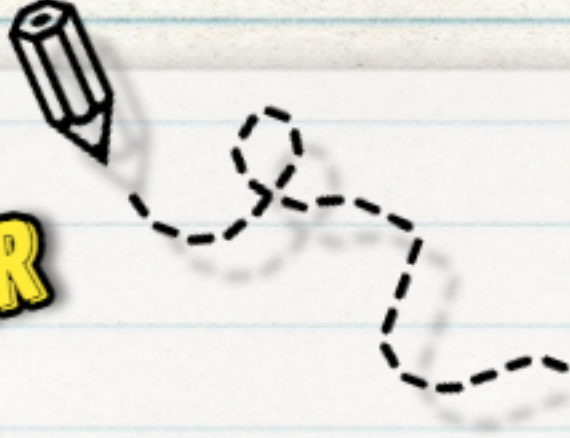
Herkes çok etkilenmiş görünüyordu. Çalışan anlatmaya devam etti:

"Şimdi ise sünger çikolatalı keklerin yapımına geçelim. İlk olarak kalınlığı 20 mm olan hamur ezilerek 3,5 mm kalınlığa ulaşır. Hamur kaplanarak şekillendirilir. Bu hamurun kabarma özelliği oldukça fazladır. Ardından ürünler 250 derecelik fırında pişirilir. Hemen soğutma aşamasına geçilir ve istenen sıcaklığa ulaşıldıktan sonra ürünler çikolata banyosuna girer. Üzerlerine Hindistan cevizi de dökülen ürünler paketlenir ve tüketime hazır hâle gelir."

Tüm arkadaşlarım ve ben duyduklarımıza ve gördüklerimize çok şaşırmıştık. Meğer marketlerden hızlıca alıp tükettiğimiz bu abur cuburlar fabrikalarda böyle aşamalardan geçerek üretiliyormuş. Ben de bir an önce eve gidip bunları anne ve babama anlattım. Onlar da en az benim kadar şaşırdı. Artık bir fabrikanın önünden geçerken şeffaf duvarlar varmış gibi düşünüp duvarların arkasındaki üretim serüvenini gözümün önüne getireceğim.

DERİN TUFAN
5-A

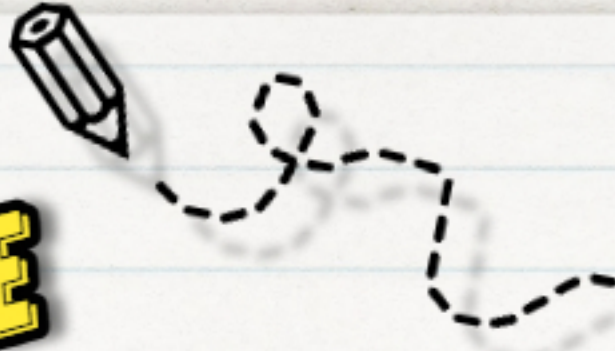
DAHA İYİ BİR DÜNYA

Bence dünyanın daha iyi bir yer olması için öncelikle savaşların, yoksulluğun ve eşitsizliğin engellenmesi ya da en azından azalması gerekiyor. Birçok ülkede savaşlardan dolayı çocukların eğitim, sağlık, oyun ve hatta yaşama hakları ellerinden alınıyor. Yani kısaca dünyada barış, saygı ve yardımlaşma olması gerekirken bunlar sekteye uğruyor. Dünya günden güne sera gazları, hava kirliliği ve çeşitli atıkların yol açtığı sorunlar yüzünden kirleniyor ve pek çok canlı yok oluyor. Bunları düzeltmek bizim elimizde. Karbon salınımını en aza indirebilir, geri dönüşümü sağlayabilir ve mümkün olduğunca az atık ile yaşamaya çalışabiliriz. Yapabileceğimiz daha çok şey var. Yeter ki bunlar üzerine düşünüp bilinç kazanalım. Unutmayalım ki dünya bizim ellerimizde. Onu yaşatmak bizim sorumluluğumuzda. Siz de her gün kendinize şu soruyu sorarak güne başlayabilirsiniz: "Dünyayı daha iyi bir yer hâline getirmek için ben neler yapabilirim?"

MANA SU ÇELEBİ
5-C

HASTANE

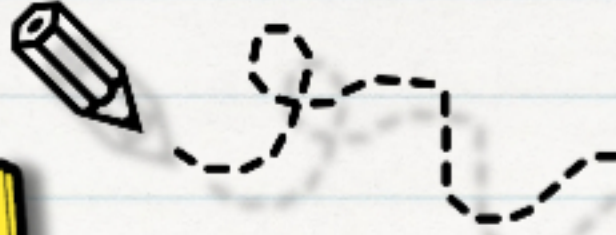
Bir sabah uyandığımda küçük bir odadaydım. Hastane odası mı yoksa hücre mi belli değildi. Küçük camdan içeriye sızan güneş ışıkları gözümü alıyordu. Neredeydim ben?

Panikle etrafıma bakındım ve bir kapı gördüm. Kulpu çevirip döndürmek yetecekti. Yataktan kalktım ve kulpu çevirdim. Güneş ışıkları yeniden gözlerimdeydi. Arkadan bir müzik sesi işitmeye başladım. Hemen koridora çıktım. Karanlık ve uzun bir koridordu. İkiye ayrılıyordu. Korkuyordum. Yavaş adımlarla sola doğru yürümeye başladım. Kimseler yoktu. Işıklar yanmıyordu. Buradan nasıl çıkacaktım?

Aniden müzik sesi kesildi. O an bir şeyler olacağını anladım. Ardından bir ayak sesi duydum. Karanlığın içinden belli belirsiz bir silüet bana doğru yürüyordu. Koridorun sağından da aynı anda bir ses geldi ve döndüğümde yere düşmüş bir sandalye gördüm. Sandalyenin yanında ellerinin üzerinde yüzüstü duran, hareketsiz biri vardı. Neden kıpırdamadığını anlayamıyordum. Üzerinde koyu renk, uzun, tek parça bir giysi vardı. Yüzünü seçemiyordum. Bir anda koridordaki içecek otomatının ışığı yanıp sönmeye başladı. Tekrar sola döndüm. Bana doğru yürüyen kişi yaklaşıyordu. Sağdan da bir kıpırtı geldi. Hareketsizce yerde duran kişi ellerinin üstünde hızlıca bana koşmaya başladı. İki tarafımda bana doğru yaklaşan bir bilinmezlikle doluyken aniden az önce çıktığım odaya girdim ve bir anda kendimi bir ormanda buldum. Sağa sola döndüm ve ellerime baktım. Nefesim kesilecekti. Arkama baktığımda kimse yoktu. Bu bir rüya olmalıydı. Acaba zihnimin bir oyunu muydu? Sizce ben ne yaşıyordum?

TALHA EMİR TAŞTAN
6-D

LİA'NIN DÜNYASI

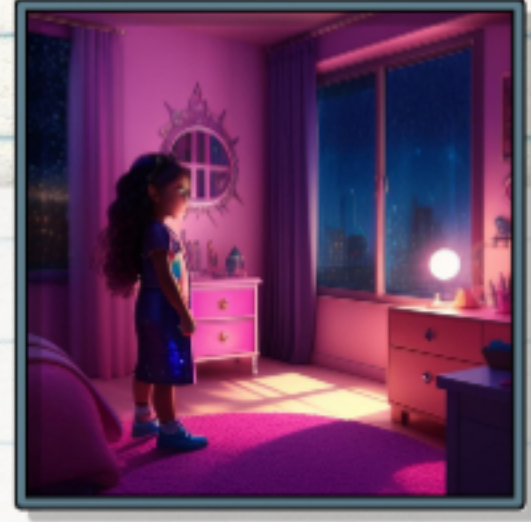

Bir zamanlar çok uzaktaki bir krallıkta Lia adında tatlı mı tatlı bir kız yaşamış. Lia ve ailesi gezmeyi çok severmiş. Her hafta sonu evlerinin yakınındaki ormana gider, hava kararınca kadar piknik yapıp oynarlarmış. O güne kadar da hiç sorun çıkmamış. Yine bir hafta sonu ormana doğru yola çıkmışlar. Ailesi piknik masasını hazırlarken Lia sabırsızlanmaya başlamış. Bir süre sonra iyice sıkılmış ve mangal yakılınca kadar ormana doğru yürümeye karar vermiş. Gezinirken çok güzel, bembeyaz bir kelebek görmüş ve peşinden giymeye başlamış. Onu takip edeyim derken ormanın içinde epeyce ilerlemiş. Geri dönüp baktığındaysa yolu bulamayacağını fark etmiş. Bir sağa, bir sola doğru hareket etmiş ama hayır, yolu bulamıyormuş. Tam bu sırada aniden duyduğu hırıltıyla sığıpvermiş. Karşısına heybetli bir aslan çıkmış. Lia ne yapacağını şaşırmış. "Korkma çocuk" demiş aslan, "Sana zarar vermem. Adın nedir?" Lia küçük dilini yutmak üzereymiş. Sesi titreye titreye cevap vermiş: "Aaa-dım Lia. Ormanda geziyorum sa-sadece. Yolumu kay-kaybettim." Aslan yavaşça Lia'nın etrafından dolaşarak onu süzmüş. "Yardım edebilirim sana. Sırtıma atla ve gözlerini kapa." Lia bir anda büyük bir cesaretle aslanın sırtına atlamış ve gözlerini kapatmış. Ormanda yol alırken burnuna gelen kokular, yüzüne çarpan rüzgârın sesi, kulağına değen kuş sesleri ve uçuşma hissi eşliğinde birkaç dakika yol almış. İçindeki o korku yerini güvene bırakmış. Böyle bir şey yaşayacağını hiç düşünmemiş.

Gözlerini açtığı anda şaşkınlık içerisinde kendisine bakan anne ve babasını görmüş. Annesi elindeki sebzeleri yere düşürmüştü. Babası ise elindeki mangal maşasıyla ağız açık kalmış bir şekilde ona bakıyormuş. Annesi bir anda kendine gelerek Lia'ya doğru koşmuş. "Tatlım ne oldu?" Lia gülümsemiş: "Hiii sadece bir arkadaşım bana buraya kadar eşlik etti." Yüzünde kendinden emin bir ifadeyle annesinin yanından geçerek piknik masasından bir elma alıp ısırılmış ve yere oturmuş. Babası ve annesi birbirlerine bakmışlar. "Lia, yine hayal dünyasında. Gözlerin kapalı bir şekilde koşarak çalılırlar arasından çıktın. Yüzünde de kocaman bir gülümseme vardı. Kim bilir zihninde yine neyin hayaliyle gezip dolaştın." Annesi eklemiş: "Alemsin Lia, yine bizi hem şaşırttın hem gülümsettin."

NİSA UYGUN
6-D

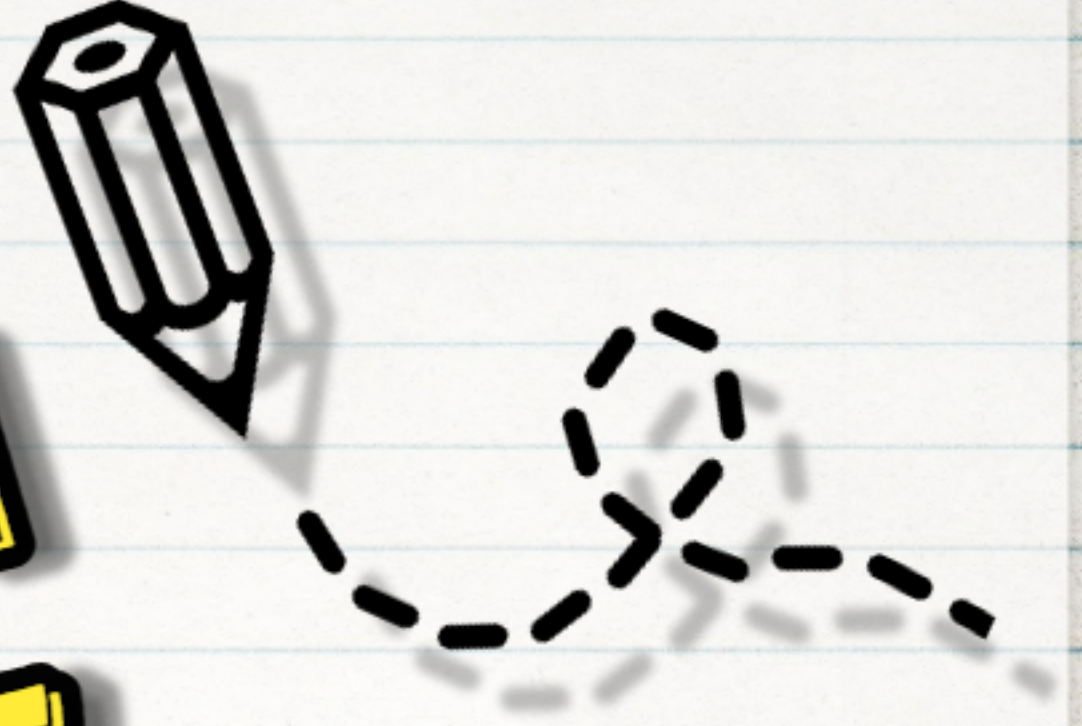
TUHAF BİR GECE

Bir varmış bir yokmuş. Çok uzak diyarlarda bir kız yaşırmış. Bu kızın adı İlda imiş. Gözleri yaprak gibi yeşil, saçları bir tilki kürkü gibi kıvrılmış. İlda o görünüşüyle herkesi büyülemiş. İlda bir gün yolda gezerken bir taş görmüş. O taşı çok beğenmiş ve almış. O akşam cebinden taşı çıkarıp odasındaki dolabın üstüne yerleştirmiş. Tam yatağına giderken arkadaşı Meg onu aramış: "İlda tarih sınavını öğretmen yarına almış. İlk sınav notlarını beğenmediği için bu sınav zor olacaktı" demiş. İlda çok üzölmüş çünkü hem kitabı okulda kalmış hem de tarih konusunda çok kötü olduğunu, bu sınavda başarısız olacağını düşünmeye başlamış. Ardından kısa süre sonra düşünceler içerisinde uykuya dalmış. Saat gece yarısını gösterirken İlda bir anda gözlerini kamaştıran bir ışık nedeniyle uyanmış. Odasında ısıll ısıll parlayan taşı görmüş. İlk önce irkilmiş ve korkmuş. Ardından taşın hemen yanında bir tarih kitabı olduğunu görmüş. Hayretler içerisinde kitabı evirip çevirmeye başlamış. Bunun nasıl olabileceğini düşündükten sonra cevap bulamayacağını anladığı için kitabı alıp çalışma masasına geçmiş. İçinden şu cümleleri de geçirmedi edememiş: "Keşke başka bir şey isteseydim...Bir paten...Yeni bir bilgisayar...Bir oyuncak!"

DOĞA IRMAK YEŞİLKAYA
5-C

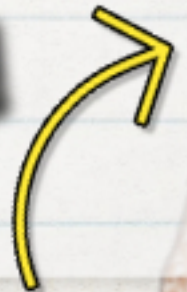
SIRA SİZDE...

Bundan sonraki sayfalarda siz de kendi yazılarınızı yazabilir, yaratıcılığınızı ortaya koyabilirsiniz.

**SAYFAYI
ÇEVİR!**

1. BÖLÜM: HİKÂYE TAMAMLAMA

"Orman yolunda arabayla ilerliyordum. Akşam olmak üzereydi. Yol giderek daralıyor ve ağaçlar sıklaşıyordu. Aniden arabam arızalanınca yol kenarında durdum. Arabadan indim ancak ne yapacağıma dair bir fikrim yoktu. Telefonum çekmiyordu ve yoldan geçen kimseler yoktu..."

Yukarıda giriş kısmı verilen hikâyeyi devamını getirerek siz tamamlayınız.

2. BÖLÜM: ŞİİR YAZALIM

Aşağıdaki kelimeleri kullanarak ve kendiniz de kelimeler ekleyerek
"anlamlı" bir şiir yazınız.

NOT: Bu kelimelerin tamamını kullanmak zorunlu! :)

Trafik polisi, elma, orman, pastane, okul, havlu, bilgisayar, kaşık, çatal, mum, araba,
çiçek, akşam, limonata, düğün, sevgi, heyecan.

3. BÖLÜM: RESMİN ANLATTIKLARI

Görselde yer alan resmi inceleyiniz.

Sizce nasıl bir hikâyesi var?

Hayal gücünüzü kullanarak bu resmin öyküsünü yazın
bakalım!

KÜTÜPHANECİLİK KULÜBÜ

EFLİN MİNA TAŞTAN
BERİL YILDIRIM
ZEYNEP TUANA SEVİNÇ
DEMİR KILIÇ
YUNUS EMRE ARSLAN
TALHA EMİR TAŞTAN
KUZEY TÜZÜNER

ALİ EMİR TAŞ
EGE KIRICIOĞLU
DEMİR SEZGİN
DENİZ GÜRBÜZ
MELEK UYSAL
ARAS DENİZ ÖZDEMİR
TUNA YALÇINKAYA

